

Sant Martí

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Llavareres
Emplaçament Des de la carretera que va de cal Rosal a Minoves surt el camí que porta a Sant Martí

Coordenades:

Latitud: 42.073841878339
Longitud: 1.8821703984663
UTM Est (X): 407530
UTM Nord (Y): 4658579

Classificació

Número de fitxa 08144 - 80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00032
Fitxes associades:
[Minoves](#)
Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dt., 18/06/2002 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Sara Simon Vilardaga
Data de la darrera revisió: dg., 28/03/2021 - 20:00

Descripció

La masoveria de Sant Martí ha estat molt reformada al llarg del temps i reconstruïda fa pocs anys amb materials moderns, ja que va patir els efectes dels incendis de l'estiu de 1994; consta de planta baixa, pis i teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana de migdia; de l'antic edifici es conserva un cos adossat a llevant avui reformat, de llindes i cantoneres de pedra picada i paraments de reble. La masoveria de Sant Martí de Minoves es va construir en un punt enlairat proper a la riera de Minoves; per poder-se abastir d'aigua, a finals del s. XIX es va instal·lar una bomba de la qual es conserva, en mal estat, la politja, el torn, els engranatges, una part del cable i la maneta que xuclava l'aigua d'una font propera però a un nivell molt més baix.

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

La masia de Minoves és documentada des de l'època medieval (s. XII). Des de la baixa edat mitjana les propietats de l'actual masia figuren com a dominis senyorials del monestir de Sant Pere de la Portella i de la baronia de la Portella. És al s. XVII i XVIII que la masia amplia les propietats per via matrimonial i per diferents compra vendes i s'organitza el sistema de masoveries, l'última de les quals, la Casanova de Minoves es construeix de nova planta al s. XVIII. Gràcies a la documentació conservada a l'arxiu familiar s'ha pogut reconstruir l'arbre genealògic de la família des del 1400 fins a l'actualitat; el cognom Minoves es manté des del s. XII fins a mitjans s. XIX.

Bibliografia

BUSQUETS 2001: Minoves (inèdit)

